Ανθρώπινη μηδαμινότητα και αδυναμία (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Δεκεμβρίου, 2009

Κράτησε μόνιμα μέσα στον νου σου ότι «*εν ανομίαις συνελήφθης και εν αμαρτίαις εκίσσησέ σε η μήτηρ σου*» (πρβλ Ψαλμ. 50. 7). Η ύπαρξίς σου είναι συνυφασμένη με την αμαρτία, από τη στιγμή της συλλήψεώς σου. Γι' αυτό μη νομίζης πως έχεις την παραμικρή αξία. «*Ει γαρ δοκεί τις είναί τι μηδέν ων, εαυτόν φρεναπατά*» (Γαλ. 6. 3).

Μην περιμένης να νικήσης με τις δικές σου δυνάμεις την αμαρτία, γιατί από τη γέννησί σου έχεις τεθή κάτω από τον ζυγό της, είσαι δούλος της. Θα ελευθερωθής απ' αυτήν μόνο αν η χάρις του Θεού σε ενισχύση. Και αυτήν ακόμη την καλή προαίρεσι πρέπει να την διεγείρη μέσα σου ο Κύριος με τη χάρι Του. Αν η πηγή δεν αναβλύση νερό, το ποτάμι στερεύει. Αν η θεία χάρις δεν ενεργήση, ο άνθρωπος πνευματικά στερεύει.

Ο Κύριος είναι η κληματαριά. Εσύ το κλαδί. Όσο είσαι ενωμένος με την κληματαριά, θα καρποφορής καρπούς αγαθούς. Όταν αποκοπής από τον Κύριο θα ξεραθής και θα λιώσης. «*Καθώς το κλήμα ου δύναται καρπόν φέρειν αφ' εαυτού, εάν μη μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ υμείς, εάν μη εν εμοί μείνητε. Εγώ ειμί η άμπελος, υμείς τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί καγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, ότι χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν*» (Ιω. 15. 4-5), λέει ο Κύριος. Κανένα καλό δεν μπορεί να είναι καλό εάν δεν γίνεται με τον Θεό και για τον Θεό.

Κανένα καλό δεν γίνεται χωρίς τη βοήθεια του Θεού και κανένα κακό χωρίς την ανοχή του. Όλα Εκείνος τα έπλασε και όλα Εκείνος τα κυβερνά. Ο Θεός, βέβαια, δεν είναι βοηθός του κακού αλλά του καλού. Παραχωρεί όμως και ανέχεται να κάνουμε το κακό γιατί σέβεται το αυτεξούσιό μας. Άλλοτε, κατά την πάνσοφη κρίσι Του, εμποδίζει την τέλεσι του κακού, άλλοτε συμπαρίσταται στο καλό και άλλοτε εμποδίζει και αυτό το καλό, ώστε και στις δυο περιπτώσεις, και στο κακό και στο καλό, να δοκιμασθή η ελεύθερη θέλησις του ανθρώπου και να φανή η ισχύς και η εξουσία του εν Τριάδι Θεού. Διότι μ' αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος συναισθάνεται την αδυναμία του και καταφεύγει σ' Εκείνον για Βοήθεια. Αποφεύγει έτσι την αυτοπεποίθηση και ταπεινώνεται.

«*Εάν μη Κύριος οικοδόμηση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες· εάν μη Κύριος φύλαξη πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων*» (Ψαλμ. 126. 1). Ν' αγωνίζεσαι και ν' αγρυπνής για το καλό, αλλά χωρίς να στηρίζεσαι στον εαυτό σου. Να προσεύχεσαι ακατάπαυστα και με επιμονή στον Θεό και να ζητάς τη βοήθειά Του. Όλα τα έργα μας δεν εξαρτώνται τόσο από μας, όσο από το έλεος του Θεού. Και δεν έχουν καμμιά αξία, όσο κι αν εμείς τα θεωρούμε σπουδαία, αν δεν τα καταξίωση η ευλογία και η έγκρισις του Θεού.

«*Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθεν εστί καταβαίνον από του πατρός των φώτων*» (Ιακ. 1. 17). Για να είσαι ταπεινός, κατανόησε την αδυναμία σου. Όλα είναι του Θεού. Όλα έγιναν από τον Θεό. Όλα ξεκινούν και όλα τελειώνουν στον Θεό. Όλοι οι κόποι σου χωρίς τη βοήθεια της χάριτος του Θεού είναι ιστός αράχνης. Κι εσύ, σε σύγκρισι με το μεγαλείο του Θεού, μια μικρή αράχνη. Ένα πλάσμα ασήμαντο. Αν μάλιστα δεν έχης ταπείνωσι, είσαι ακόμη πιο ασήμαντος, ένα μηδέν. Να θυμάσαι: Από την προκοπή σου στην ταπείνωσι εξαρτάται η πρόοδος σου σε κάθε άλλη αρετή και η επιτυχία κάθε κάλου έργου σου.

(Από το βιβλίο "Πνευματικό Αλφάβητο" του Αγίου Δημητρίου Ροστώφ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, 1996)

Διαβάστε περισσότερα από τις εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου πατώντας εδώ

"*Η Άλλη Όψις θα ήθελε θερμά να ευχαριστήσει τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής, για την ευλογία δημοσίευσης των αποσπασμάτων*"